

На підставі постанови судової палати у кримінальних справах апеляційного суду Львівської області від 22 серпня 2014 року до Галицького районного суду м. Львова за територіальною підсудністю передано кримінальну справу відносно засудженого 23 вересня 2005 року апеляційним судом Львівської області Замфереско за п.п.6,9,13 ч.2 ст. 115, ч.4 ст.187, ч.2 ст.187 КК України.

Ухвалою колегії суддів судової палати Верховного Суду України у кримінальних справах від 10 січня 2006 року даний вирок був залишений без змін.

Рішенням Європейського суду з прав людини у справі «Замфереско проти України» від 15 листопада 2012 року, яке набуло статусу остаточного 15 лютого 2013 року, констатовано, що Україною були порушені положення Конвенції з прав людини та основоположних свобод при вирішенні судами даної справи.

З констатованих Європейським судом порушень Україною, Замфереско В. звернувся із заявою про перегляд постановлених щодо нього судових рішень в порядку, передбаченому главою 32-1 КПК України 1960 року.

Стислий виклад

РАДА ЄВРОПИ
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
РІШЕННЯ

Справа "ЗАМФЕРЕСКО проти України"

(Заява N 30075/06)

15 листопада 2012 року

9 квітня 2005 року заявника було затримано за підозрою у вчиненні злочинів та доставлено до Галицького районного відділу міліції м. Львова, де, як він стверджував, працівники міліції погрожували йому вбивством та били з метою отримання від нього зізнання. У цей же день заявник, який не мав захисника, підписав явку з повинною, яку, як стверджується, йому продиктували працівники міліції.

10 квітня 2005 року в присутності запрошеного органами слідства захисника заявника було офіційно допитано як підозрюваного і він знову зізнався у вчиненні інкримінованих йому злочинів.

Згідно з висновком судово-медичної експертизи від 11 квітня 2005 року у заявника було виявлено низку тілесних ушкоджень, які могли бути завдані йому, зокрема, 9 квітня 2005 року. Проте у порушенні кримінальної справи за цим фактом було відмовлено.

У ході судового розгляду кримінальної справи заявник скаржився на жорстоке поводження з боку працівників міліції та наполягав на тому, що вони примусили його підписати явку з повинною. Проте суд визнав скарги заявника необґрунтованими. 23 вересня 2005 року апеляційний суд Львівської області, ґрунтуючись, зокрема, на зізнавальних показаннях заявника, наданих 9 квітня 2005 року, визнав заявника винним у вчиненні вбивств та розбійного нападу та призначив йому покарання у вигляді довічного позбавлення волі. 10 січня 2006 року Верховний Суд України залишив вказаний вирок без змін.

18 грудня 2009 року за клопотанням матері заявника було проведено судову експертизу, в результаті якої було встановлено, що явка з повинною від 9 квітня 2005 року була написана заявником з допомогою іншої особи.

До Європейського суду з прав людини (далі - Європейський суд) заявник скаржився за такими статтями Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція): ст. 3 - на те, що його було піддано психологічному та фізичному тиску з боку працівників міліції з метою отримання від нього зізнання у вчиненні злочину; п. 1 та підп. "с" п. 3 ст. 6 - на те, що йому не було забезпечено доступу до захисника під час його першого допиту

працівниками міліції; п. 1 ст. 6 - на те, що його право на справедливий суд було порушено, оскільки його засудження ґрунтувалось на зізнавальних показаннях, які були отримані в результаті застосування до нього примусу та жорстокого поводження. Заявник також подав скаргу за ст. 3 Конвенції на те, що 17 листопада 2007 року його було піддано жорстокому поводженню працівниками виправної колонії, яка була визнана Європейським судом неприйнятною як явно необґрунтована.

З огляду на висновки судових експертиз від 11 квітня 2005 року та від 18 грудня 2009 року і те, що державою-відповідачем не було надано обґрунтованих пояснень щодо походження тілесних ушкоджень заявника та не було спростовано його твердження щодо психологічного тиску, Європейський суд констатував порушення ст. 3 Конвенції у зв'язку із жорстоким поводженням із заявником у відділі міліції.

Порушення п. 1 ст. 6 Конвенції у поєднанні з п. 3 (с) ст. 6 Конвенції було встановлено Європейським судом в зв'язку з тим, що на первісному етапі розслідування справи заявника було позбавлено юридичної допомоги, та при цьому зізнання заявника, надане ним за відсутності захисника в зазначений період, було використано як доказ для його засудження.

Порушення п. 1 ст. 6 Конвенції було констатоване в зв'язку з тим, що явка з повинною від 9 квітня 2005 року була отримана від заявника в результаті жорстокого поводження, і таким чином її використання для засудження заявника призвело до несправедливості кримінального провадження щодо нього в цілому.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

"1. Оголошує скарги за статтею 3 (щодо стверджуваного жорстокого поводження у відділі міліції) та скарги за статтею 6 Конвенції прийнятними, а решту скарг у заяві - неприйнятними.

2. Постановляє, що було порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з жорстоким поводженням у відділі міліції.

3. Постановляє, що було порушення пунктів 1 та підпункту "с" пункту 3 статті 6 Конвенції у зв'язку з відсутністю юридичної допомоги з моменту першого допиту.

4. Постановляє, що було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з використанням доказів, отриманих в результаті жорстокого поводження, для засудження заявника.

5. Постановляє, що:

(а) що протягом трьох місяців від дня, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава має сплатити заявнику наведені нижче суми, які мають бути конвертовані у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 11000 (одинадцять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди разом з будь-якими податками, які можуть нараховуватись;

(ii) 253 (двісті п'ятдесят три) євро компенсації судових та інших витрат разом з будь-якими податками, які можуть нараховуватись;

(b) зі впливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано тривідсоткові пункти.

6. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції". ([посилання http://www.minjust.gov.ua/34549](http://www.minjust.gov.ua/34549))